

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
8 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 50 kr.

Nyitlatter sora 15 kr.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KÖZÉRDEK” VIII-ik évfolyamára.

Évről-évre terjed köteleseink köre a politikai és társadalmi közéletben, nem hagyva érintetlenül sem egyént, sem testületet. E kötelesek felismerése, teljesítésének módjai és eszközei képezhetik a különböző kérdések tárgyát, melyeknek felvetése és a felettök való eszmecsere gazdag anyagot nyújt hírlapirodalmunknak, mely kiterjedése köréhez mérten köteles hivatását betölteni. — Nem riasztva vissza az akadályoktól, — küzdve anyagi nehézségekkel s megtámadásokkal, becsületesen igyekeztünk mi is teljesíteni köteleseinket, vármegyénk és városaink iránt. — Szolgálni kívántunk érdekkörünk határai között, menten a személyi érdekektől. — Ezt tesszük jövőre is, — bár tudjuk, hogy köteleseink mind súlyosabbak lesznek. Közönségünk bizalma nyújtott erőt vállalatunkhoz, — ezt várjuk és kérjük a jövőre is, midőn lapunkat t. olvasóink szellemi és anyagi támogatásába ajánljuk.

Nagyenyeden, 1888. december havában.

A „KÖZÉRDEK” szerkesztősége:

Dr. Magyarai Károly. Török Bertalan.

A „KÖZÉRDEK” előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Félre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Az előfizetések megújítását s a hátralékok beküldését tisztelettel kéri

Wokál János,
a „KÖZÉRDEK” kiadója.

Az erdélyrészi gazdák gyűlése decz. 29-én.

Ezt a címet adhatjuk méltán azon népes értekezletnek, mely az erdélyrészi czukorgyár érdekében báró Kemény Kálmán főispán ó méltósága meghívására ma a vármegyeház nagytermében összegyűlt. Alsófehérmegye kiváló birtokosai: Zeyk József, b. Bánffy Jenő, b. Horváth Ödön, b. Kemény Endre és Géza, Csató János, Batta Bertalan, Szőcs Károly, Zeyk Dániel, Kálmán és Gábor, Vincinti Miksa, Gr. Bethlen Sándor, Pogány János, Pávai V. Elek, Timár János, stb. stbin kívül ott láttuk Hunyad megyéből B. Bornemissa Tivadart, Kolozsvárról Bíró Béla kanonokot az edr. rom. kath. status előadóját, Maros-Tordamegyéből: b. Bánffy Zoltán főispánt, gr. Teleky Domokost, b. Kemény Domokost, Gálfy Sándort, gr. Tol-dallagi Lászlót, b. Kemény Pált; Kisküküllőmegyéből b. Szentkereszti Györgyöt, Gál Domokost, Elekes Mihályt, b. Splényi Árpádot, Pekri Sándort; Torda-aranyosmegyéből: Miksa Imrét, Ugron Miklóst, Sándor Jánost, Mészáros Istvánt, Toroczkai Lajost, összesen mintegy 100-an lehettek.

B. Kemény Kálmán főispán üdvözölve a megjeleneteket elősorolta a vállalkozóval ismételt tárgyalások útján elért szerződési megállapodásokat s azt, hogy a rövid idő daczára remélhetni, miszerint a termelésre megkivánt 3.000 hold föld biztosítva lesz. Szász K. titkár felolvastva a szerződési tervezetet. Gálfy Sándor azon ohajt fejezte ki, hogy a 65 kr alapár a tíz évi termelési ciklus második felében 80 krra emeltesse s hogy a vállalkozók biztosítva legyenek, miszerint a jelenleg megajánlott földmennyiségnél, ha sikerét látják, többet is vehessenek termelés alá. B. Szentkereszti György azon kérdést intézte az elnökhöz, hogy lehet-e remény kedvezőbb szerződési feltételeket eszközölni ki, mivel különben a diskursusnak tárgya alig lehet. — Báró. Kemény Domokos után b. Kemény Géza szólalt fel az iránt kívánva biztosítást, hogy a szerződés 10 éve alatt a vasuti szállítási díja nem lesz felemelve s hogy a szállítási kedvezmény 80 kilométeren is túl terjesztessék ki.

Miksa Imre elfogadja a szerződést, bár részben hiányosnak tartja. A szállítási kedvezmény biztosításának kieszakozására kéri fel az elnököt, remélve, hogy ezt a kormány megadja. B. Bornemissa s a Tivadar elfogadja a szerződést, de szeretné, hogy a cukor árának emelkedése arányában legyen fizetve a répa is. Vinczenti Miksa és Sándor János után b. Kemény Kálmán

b. Szentkereszti kérdésére válaszolja, hogy a vállalkozóval kedvezőbb feltételeket kötni nem sikerült ismételt tárgyalások után sem. A szállítási kedvezmények biztosítására és kiterjesztésére megtesz miuden lehetőt. — Elekes Mihály kéri, hol lesz a gyár felállítva? b. Kemény K. tudatja, hogy a gyár oda szándékolatik felállítani, a hol legtöbb termelési ajánlat lett téve, oly módon, hogy így mintegy központon legyen. Az eddigi eredmény után ítélve valószínű, hogy Enyeden lesz a gyár helye, miután a legtöbb termelési ajánlat Enyed körül van csoportosulva. Ezen kijelentést az értekezlet általános helyesléssel fogadta.

Miksa Imre a termelés fokozására és szélesebb körre való terjesztésére helyesnek látta, ha oly vidékeken, a hol bizonyos mennyiségű répatermelés van csoportosulva, préházak állíthatnának fel, mint Csehországban; ily módon távolabbi vidékek termelői is megnyerhetők volnának, kik a vasutól távol levén, a szállítási nagy költség miatt nem vehetnek részt a termelésben. Gál Domokos, b. Kemény Géza pártolják az indítványt, mit b. Kemény Kálmán ugyan közölni fog a vállalkozóval, de megjegyzi, hogy ez már szóba lett hozva, azonban a gyáros ezt nagyobb s különösen az ő rendszere szerinti gyártásnál előnyösen keresztülvihetőnek nem tartja. Szőcs Károly elfogadja a szerződést, felhívja az értekezlet tagjait, hogy a szükséges területek megszerzésére maguk körében mindent tegyenek meg. B. Kemény K. elnök a vasuti kedvezmények biztosítását remélve, — kéri a megjeleneteket, hogy a termelés biztosítása érdekében közreműködni sziveskedjenek.

Miksa Imre és b. Szentkereszti indítványára b. Kemény K. buzgó fáradozásáért az értekezlet hosszas eljenzés között köszönetet szavazott. — Délutánra pedig a termelési eljárás megbeszélésére ismét összejöttek gazdáink.

Nagyenyed város képv. közgyűlése 1888. decz. 24.

Az év utolsó közgyűlése számos képviselő tag részvételével folyt le.

A tárgysorozat szerint: a megyei építkezési rendtartást tárgyaló szabályrendelet kihirdetés után, — Straub János bérli haszonbér leengedési kérése, mely a piaci vámbérletnél a tojásárának az utolsó másfél éven keresztül nem szedhetése miatt 1200 frt rövidülést, — az alsó malomnál az árvek okozta nehézségek miatt 943 frt 20 kr károsodást tartalmaz, a közigazgatási és jogügyi bizottságnak adatott ki véleményadás végett.

A megejtett árverések eredményéhez képest a tóthutcai malomért 1400 frt, a középső malomért 3000 frt és az alsó malomért 1888. frt legtöbb ígéretek mellett, — két első Veres Miklós és Gráf János, az utolsó Straub Jánosnak szabályszerű biztosíték mellett 3 következő évre való bérbe kiadása elfogadott.

TÁRCZA.

Balassa.

— Irodalomtörténeti arckép. —

Irta: Szőcs Géza.
(Folytatás és vége.)

Balassa ismerte a német, olasz, lengyel, török népek költészetét s a mi szépet talált bennük, átvette, de lelkeben átalakítva, a magyar nyelv szelleméhez alkalmazva, úgy hogy mindenütt csak az eredetiséget látjuk.

Különösen, nevezetesen a keleti költészetnek reá gyakorolt befolyása.

Ő maga mondja, hogy dalai egynemelytörök szép nótáknak mintájára szerző s valóban egész költészetén bizonyos keleties szellem ömlik el; a kifejezésben legnagyobb hév, a díszítő jelzők, szóképek addig nem ismert hírd és morész alkalmazása, a melyet anyyira feltalálunk a legnagyobb keleti költőknél, az épen e korban élt nagy lyricynál, Abdül Bakínál, Aarifinál, Fejzinél.

A külső alakra, versszerkezetre is volt befolyással a keleti költészet. Többen megjegyzik, hogy költeményei első vagy végső strófájában elmondja az alkalmat, helyet és időt a hol és mikor versét szerette.

Ez is keleti szokás, hisz tudjuk, hogy a ghazél lényeges sajátása épen az, hogy a költő befelelője a végső sorokba a költemény szerzésének helyét stb. legtöbbször pedig — igen ügyesen — a saját nevét is. Ő volt az első, ki figyelembe vette az ellenség, a török nyelvét és irodalmát s mennyi gyanúsításnak volt ezért kitéve!

Valóban B is épen úgy járt mint a többi nagy szellem a kiket koruk meg nem ért, mert alkotásaiik — nagyszerűségükkel fogva — kívül esnek annak korlátolt látó körén.

De térjünk át Balassa szerelmeire s első ideálja kilétének megállapítására Sziládi Áron szerint: az a „Kegyes”

„kibe ő még zsenge ifjú korában” beleszeret, kiért később annyit szenved s a kit Anna, Julia és Coelia nevek alatt énekel meg dalaiban, Losonczy Anna, Ungnád Kristofné. — Azonban e nézet ma már el nem fogadható. A kort figyelembe véve, Losonczy Annának már Ungnádénak kellett lennie akkor, mikor Balassa igen fiatal ifjú, vagy épenéppel gyermek volt. — L. Anna ugyanis atyja, István, a temesvári hős halálakor már nagy leány lehetett, a ki még 1560—70 között ment férjhez Ungnádhoz, úgy hogy 1577-ben már 13—15 éves leánya volt, a kinek — mint Kardos írja értekezésének 78-ik lapján — Bornemissa Péter egy vigasztaló könyveskét ajánlt.

Az előszóból látjuk, hogy a leány Ungnád Mária Anna, kevéssel azelőtt két leány testvérét veszítette el s ez alkalomra készült a könyv. Tehát Losonczy Anna azon időben, a melyben Balassa tüzes virágénekeit írja 30—40 év között levő asszony lehetett — s így az ő kedvesét egy másik L. Annában kell keresnünk s lehet — bár teljes bizonyossággal meg nem állapítható, — hogy ez az ő hasonló nevű leánya, Ungnád Mária Anna, a kimár ekkor virágzó leány volt: hogy miért nem nevezi őt a költő Ungnád Annának, azt abból magyarázhatjuk ki, hogy Losonczy Anna ugynevezett fiuleány volt, a kifentartotta a család ősi nevét s így leányát is az ő nevén említhették, nem az apáé, a mely szokás régen nagyon divott, sőt még ma is divik Hajdumegyében és a székelységben. Barmit legyen is a dolog, elég az, hogy B.egy Losonczy Anna nevű leányt szerett s boldogtalan lett érte; hozzá írta szerelmi dalait, a „kiket bánatjában, szerelem lángjában szép Juliáról szerzett s a melyek a mily hü visszafüggő eszpongó phantasiájá, ak és lázas szenvedélyének ép oly bizonyosságai genialis költői tehetségének — a legnagyobb hévvel szereti kedvesét, majd miután elveszté keservesen siratja:

Titkos keservesen hull ozeámról könnyem,
Rólam mit prófétált, tölt, mert mind fejemen,

A ki keservesen válek el éntőlem.

Fájdalmam öregbül naponként büneműtül,
Mert mint gyümölcseirt diófát ág közül,
Tülem ugy elverem javáért oknélkül,
Kiért ream szállott Istentül nagy átok.

S ha kiért vétektem, hozzam az is álnok.

Eszébe jut, hogy elhagyta őt a felesége kedveért, minden igaz ok nélkül, megérdemi most már, hogy annyit szenvedjen érte:

Igazán tertint ez is méltán én rajtam,
Mert ok nélkül neki busut magam adtam,
Szegényt háborgattam,
Hozzám nagy szerelmét semminek tartottam.

Mikor neje hűtelen lesz hozzá, ujra langra gyul szivében a régi szerelemnek tüze; ismét arra gondol, hogy nem tehetné-e magáévá kedvesét, de belátja, hogy ez lehetetlen már s kéri Cupidót, hogy szerelmi lángot

Arra gerjessz, kit megadhatasz
Nyerhetetlenre ne gyulassz.

Nejének hűtlensége új hurt pendit meg lantján, a bosszu hurját. Eszébe jut, hogy nem ő az első, a ki úgy járt:

Samson is csak szép Dalila miatt vesztett
Ellenség kezébe Fuloust mi ejtett?
Ha nem felesége, kivel ő sok jót tett.

A „Bár ne tudtam volna, mi legyen a szeretet” című verse az elkeseredés leplezetlen hangján van írva. Busszus az egész világra, olyan érzésekkel van telve kelle, mint azoknak az elkárhozottaknak, kik a divina comedia erőteljes szavai szerint.

Bestemmi avano Iddio e'lor parenti
L'umana specie, il luogo, il tempo
Di lor semensa di lor nasementi.

Ő is majduem ennyire megy, hol elátkozta szüleit az ember fajt szüetésének idejét, helyét s őseinek őseit.

Hiszi, hogy Isten bosszut tézsen s így szól ahhoz, a ki egykor úgy járt utána és küzdött, hogy hű lesz hozzá s mégis elhagyta:

A tanácskozás főbb pontját képezett vita befejezésével szavazattöbbséggel határozatot el, hogy a piaci vásárvám bérlet a jövő 1889. évre tanács által bejelentett csoportozatoknak adassék át; —

Bejelentett, hogy a fogyasztási adókat a m. k. pénzügyigazgatóság most az eddigi eljárásról eltérőleg a jövő 3 évre a kiegyezés után megállapított összegekben fogadta el.

Azon előző bejelentések, hogy a nagyenyedi patak szabályozása alkalmából a patakot híd építésére a m. k. állami vasutak kolozsvári üzletvezetősége által megküldött 5500 frt takarékpénztárba helyeztetett, — továbbá, hogy a Bethlen-főiskola által Nagyenyed város ellen az italmérségi jog tárgyában beadott „Kérkedési” perben, a város érdekei védelmére a községi törvény 116. §-a értelmében a megyei tisztviselő bizottság meg a tudomásul vétele után Nagyenyed városi szeszérlők Glück Adolf és Stern Henrich kérésére, melyben a szeszfogyasztási adónak időközben történt tetemes felemelése alkalmából, méltányos bérleengedéért folyamodnak, véleményes jelentés végett a közigazgatási és jogügyi bizottsághoz utasított. I.—

LEVELEZÉS.

Vizakna, 1888. decz. 22.

Nagyon ritkán veszem tudomásul megyénk közönsége arról, mi itt a megye legtávolabb eső kis városában történik, pedig gyakran fordulnak elő oly események, melyek sokakra tanúságosak lehetnek. Ilyenek voltak a mai képviselő testületi gyűlésben történtek, melyeket köztudomásra hozni szükségesnek tartok már csak azért is, mert hiszem, hogy az illetők, kik a heves vita folyamán messze hajtották el a súlykot, más hasonló alkalommal a közvélemény bírálatának sulya alatt véleményök indokolásában alaposabbak lenni igyekeznek.

Első tárgyat a megyei törvényhatóság által az egész megye területére javaslatba hozott építészeti szabályrendelet. A városi tanács visszautasítását indítványozta, mert ugymond a megyének nincs joga atyáskodni a városok felett s miután az 1886. évi XXII. t. cz. 21. §-a biztosítja a városoknak azon jogát, hogy belügyeiket szabályrendeletek által szabályozzák, a megye az idézett szabályrendelet készítése által a városok jogát sértette meg? Ezen állítással szemben a képviselőtestület egy pár tagja védte a megyei törvényhatóság álláspontját, de eredménytelenül, mert határozatba ment, hogy a képviselőtestület készítsen építészeti szabályrendeletet s a megye által készített tervezetet utasítsa vissza. Így történt és commentart hozzá nem adunk, itéljen a közvélemény, sajnos, hogy nekünk a jó sem kell, ha más adja. Egy másik igen fontos tárgya a közgyűlésnek volt a tűzrendészetet tárgyazó kormányrendelet, mely felett élénkebb vita nem keletkezett, miután városunkban az ügy sokkal fejlettebb, mint a mennyit a kormány mulhatatlanul megkíván, így annak mindenben eleget tenni határozatott.

Harmadik érdekes tárgy volt a görögkeleti és egyesült egyházak papjainak és iskola tanítóinak dotációjában felelősség felvételét miniszteri rendelet 1849-ben városunk törvényhatósági joga az akkori katonai kormány által elvétetett s egyszerű faluvá dekadáltatott. Falusbiróvá választott egy helybeli román atyafi s melléje néhány esküt polgár adatott, a főfelügyelet pedig bizottat ca. k. major Vagner János urra. Ezen előjárásról a román papok javadalmazására 45 hold földet adott a városi aloldumból. Miután azonban ezen terület a vasut építése által megcsontkított, a lelkes urak azt tovább megtartani nem akarták és 1870-ben a képviselőtestületi gyűlésben annak a közpénztárból pénzzel megváltását határozatták

el, mely határozat jóváhagyás végett illetékes helyre fel nem terjesztetett, de életbe léptetett. A városi pénztár nem bírván e javadalmazást tovább hordozni, ez előtt két évvel annak beszüntetése határozatott el, az érdekeltek megfélembtezték és az lett a miniszteri elhatározás, hogy az úgy congrua természetű lévén, mind addig, míg az azt illető hatóság előtt (?) nem szabályoztatik, a javadalmazás be nem szüntethető s így az a költségvetésbe felveendő. (???) A képviselőtestület a jóbekességért hajlandó a lelkesuraknak földben segélyezést adni ideiglenesen t. i. míg a közhelyek arányosításán azon kérdést is megoldja, de a pénzbeli segélyezéshez most sem járul, mert nincs honnan adja: községi adót pedig ily czélból nem róhat ki, mert helytelennek tartja, hogy a magyar ev. reformátusok és romai katolikusok is fizessék a román papokat. E tárgy függőben maradt, mert az érdekeltek lelkészek ezen az alapon, a kiküldött bizottsággal egyezkedni nem akartak.

Negyedik tárgy volt az állategészségügyi törvény életbeléptetésére megkívántató intézkedések megtétele. Erre nézve azt határozta a képviselőtestület, hogy áttétetvén az ügy a háztartási bizottsághoz javaslatot tekintetéből, majd máskor határoz.

Vége napirendre került a megyei utmunka ügye s megnyugtató tudomásul vette képviselőtestület, hogy az igazmunka csaknem egészben megváltatik s ebből több mint 2400 frt gyűl be az utmunka alapba. Elhatározta képviselőtestület, hogy a megyei törvényhatóság kéressék fel, hogy engedélyezze azt, hogy a sorostályi megyei ut, mely munkával megakad, folytathassa a vizaknai határon, vétesék be a megyei utvonalak sorába, miután a nagysebeniek saját határukon ezen utvonalt részét már teljesen kiépítették.

Több gazdasági ügy elintézése után az élénk hangulatban lefolyt gyűlés a késő déli órákban feloszlott. N.

Alvincz, 1888. november 27.

Az alvinczi műkedvelő színtársulat által f. hó. 23-án előadva lett: „A nyolezadik pont” és „Egy tárcza miatt” című egy egy felvonásos vígjáték oly nemes czéllal, hogy a tiszta jövedelem az iskolába járó szegény gyermekek ruházatainak beszerzésére fordítottassék.

Az alvinczi műkedvelőkről kritikát írni s pláne éppen ez alkalommal felelet könnyű dolog, mivel egyformán dicseret illeti mindeniket. Átértették, átértették mindnyájan szerepüket, mind a két darab a legösszevágóbban folyt le. A közönségnek is egy élvezetes estét szereztek, a mit bizonyított az egyes jelenetek és felvonások között szünni nem akaró éljenzés, taps és kihívás. Azon nemes feleként gondolkozású műkedvelők nők és férfiak becses nevei, — a kik valójában tudják azt, hogy mit tesz téli időben egy szegény gyermeknek a jó ruha — a következők: Szalay Etelka, Szögyeny Gizella, Andrásy Berta, Binder Margit, Simonffy Alajos, Finna János, Deák Dénes és Leiszter Mihály. Külön is említés nélkül nem hagyhatom Simonffy Alajos és Finna János urakat, a kik lakadatlan kitarattással igyekeztek mindent megtenni, hogy az előadásra szánt darabok a lehető legjobban sikerüljenek.

A mi pedig az anyagi sikert illeti, sajnalattal kell kijelentennem, miszerint dacára annak, hogy a czél szép nemes és humanus volt gyarlón ütött ki, mert ugyanis az összes bevétel volt 26 frt. ebből a kiadásokra esik 10 frt s így a tiszta bevétel tesz 19 frt.

A szerelmi bunál még jobban gyötéri a honfi bánat, visszajön hazájába, hogy föláldozza érte életét.

Halála is hasonlít a Petőfiéhez épen mint élete hasonlított. — Balassának örök érdeme, hogy a költészetet nemzeti alapokon igyekezett fejleszteni: a népköltés hangja iránt rendkívül finom érzéke volt s belátta, hogy a nemzeti költés csak nemzeti hangokon juthat méltó kifejezésre.

Mint láttuk, az elégiái hangnak ő az első kifejezője irodalmunkban; figyelembe vette az idegen népek költészetét is s átvette belőlük, a mi szép és jó, példát szolgáltatván ez eljárásával arra, hogy miképen használjuk fel a mások szellemi termékeinek javát az utánzás vádja nélkül; Balassa, önmagának képét adja költészetében. Dalai egész önleltírást képeznek; megismerjük belőlük a költő jellemét, szenvedélyeit a leghibebb valóságban!

Látjuk, hogy szenvedéseit nem önhibái okozták, hanem irigy ellenségei s a kor, a mely őt meg nem érte, míg ő felül tudott emelkedni az élet elkekeredett közl az eszmék magasabb világába.

Finom érzésű, kiváló szellemű férfi volt Balassa, mint költő megérdemli, hogy neve örök tisztelettel említessék a legjobbak között, nem csak, hanem méltó, hogy figyelmesen tanulmányozza ma is mindenki.

Azt hiszem, nem fejezhetném be semmivel jobban szerény vázlatomat, mint azzal, hogy idézem Sziládynek a Balassa költeményeihez írott bevezetésének 3-ik lapjáról e szép mondatot:

„Költőnk szívében szerelem és hazaszeretet hittel egyesülve képezi a forrást, a mely kiapasztatlan lelke merész röptét műveltség s izlés szabályozta; korában korával élt mint akárcsi más; szilajabb és féktelenebb természetű áldva — verve sok ezreknek, kiken felül emelkedett. Századának volt gyermeke, századoknak lesz költője.”

Ezen csekély bevétel onnan eredhetett, hogy a helyárok nem voltak nagyon magasra szabva s a felülfizetésekbe helyezett remény is, elég sajnosan, meghiusult. Egy alvinczi.

IRODALOM.

Budapesti Hirlap.

Szerkesztő: Csukás József.

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **m a g y a r s á g!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozóztársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkei K a a s Ivor báró, R á k o s y Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal hiven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat agyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte felől távirati értesülésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap: a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítók kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ez előtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárczarovata a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitünő zurnalisták szerkesztik s a helyi értesítés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden családasztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, keres-

BÉLA!

I.
— De hátha megtudja! pedig bizonyosan megtudja?!

- Hadd tudja!
- Akkor kitagad, szegénybe kever.
- Szeretesz s mit bánod azt!
- Igaz!
- Tehát holnap ilyenkor.
- Kész leszek.
- Vigyázza
- Ne félj!
- El ne késsél!
- Nem.
- Isten veled Klariszom!
- Jó éjt, Béla!

II.

Szegény ifju tiszteletes ur, szegény Fehér Károly! épp most végző be diadalmas képpel predicatioját. „Milyen hatása lesz ennek holnap, majd meglátják, hogy nem hiába tanultam.” Oly szépen kifejté a bölcs gondviselést, mely mindig áld, örökké szeret. „S ő is ott lesz?!” . . . s itt kezére hajtá gondör gesztenye firtós fejét, végig sodrá szép pörge bajuszát s ábrándozott róla.

III.

Másnap reggel az egész kis város ünnepi díszben ment az ifju pap beigtatására. Fehér Károlyt, a Bánhidyi család gazdatisztjének fiát, igtatták be. Vidám tavaszi nap volt, minden virág édes, mámorító illatot lehelt, a pacsirta vig dalt zengett.

Az ifju papot mindenki érdeklél halgatta, oly szépen könyörgött. Az öregek sirtak, — az öreg Bánhidyi nyugtalan mozgott helyén, milyen derék fiatal ember lett, milyen derék vő lesz, mert őt nézte ki az öreg, bár senkivel sem sejteté — az ifjak szíve, mint az álomba ringatott kisdud édes anya keblén, egy szép világon

Hittel még Istent is
Csalhatsz, mért nem embert is;
Meg is vár holtodig —
Szenvedj te is értem, hogyha én szenvedtem

Bucsuik. Oda akar elmenni, a hol nem ismeri senki; kedvesének boldogságot kíván s esdekelve kéri, bocsásson meg neki, a miért igaztalanul elhagyta; nem tudja lát-hatja-e még őt az életben s így sóhajt fel magában: — valjon

Lesz-e veled szemben,
Láthat-d-e e testben,
Maga tudja az Isten!

S a vége ennek az az elégia, melyet számkivetésében, a tenger partján, Oceanum mellett irt „Kilenczven-egyet mikor jegyzették másfélezer felett” — ebben vissza-tér keblébe a hit, kéri Istent, hogy vezérelje őt utain, mert im, csak réi maradt.

— Kegyelmes Isten!
Kinek kezében
Életemet adtam,
Viseld gondomat,
Vezérelj utamat,
Mert csak rád maradtam.

Van vagy husz dala, a melyek egy kimondhatatlan szépségű, jégszivű hölgyhöz vannak intézve, kit a költő Juliának nevez s ki egy más szerelmese. Szerelmem kell neki mindenáron, mint Petőfiné — nem tudnak e nélkül élni; ha egy szép nyíló virágok látnak megdobban szívük, de ha aztán a mámoros percek elmúlnak, ennek hangja összeolvad az előbbi fellebbanás hangjával.

Néha Balassánál is felcsillan a régi jó kedv s ilyen kor a rythmus is könnyed, j á t s z i:

Táncban orozád pirulása, mint rózsza nyílása,
Ajkaidnak mosolygása, mint ég villámlása,
Tagjaidnak hordozása,
Mint vizeknek szép folyása?

Nem volt a dalmoknak nyugodalma sehol.

hetett, hogy a
bva s a feldü-
an, megbísnit.
Egy szímezl.

ap.

müvelt olvasó-
ól fogva megér-
den párterdek
ért, ez egyetlen
zag legkiválóbb
ppal, fölkarolva
ujságírás tör-
nyesebb ered-
épszerűbb, leg-
b dolgozó társak
anyi belső tagja
lgozik. Minden
l rendes leve-
értésit közvet-
ökéletesen van
ténik a világon
a „Bupapesti
ritó tudósítást.
ie zikkait
n vald Béla,
ieistákkal hi-
nem ismerő
brü összekötte-
kból származ-
sírői jegyzetek
i és közléte
des levelezők,
özségben is bí-
irati tudó-
fokon ál-
szervezett
etropolisáiban
ök vannak, a
az elektromos
zzák. A kül-
sabb esemény
tésü tagjai
i Hírlap" e-
t a mennyi
költségvetése
gjobbban,
a sajtónak. A
rovata a
dit rá, hogy
ovatokat
tesztelés ismert
gi és törvény-
ros sötét ese-
hogy a „Bu-
n család
vatban a
os, keres-

nyosan meg-

ér Károly!
ját. „Milyen
y nem hiába
selést, mely
ó... s itt
régig sodrá

epi diszben
a Bánhidý
ám tavaszi
lehel, a

oly szépen
hidý nyug-
ember lett,
eg, bár sen-
az álomba
p világo

kedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges.
A regényesarnokban csak kiváló írók legújabb
műveit közöljük. De ezuttal még egy kedves meglepetéssel
is szolgálunk olvasóinknak. 1889. január első napján
Jókai Mór től kezdünk egy új regényt, melyet
koszorus írónk kizárólag a „Budapesti Hír-
lap" számára írt. Jókai Mór új regényének a címe:
A kiaszívét a homlokán hordja s mint a
költő maga mondja „egy modern ezeregyéji mese".
A regény egyike Jókai ama genialis, ragyogó alkotásainak,
melyek már oly régóta az ő bűvös körébe vonták az
olvasó közönséget s Jókait oly népszerűvé, bálványozottá
tették, a minő soha még magyar író nem volt. A regény
eleje Magyarországon, a vége Mekkában játszik. Hős e
egy nő. Jókai Mór új regényének közlését 1889.
január 1-jeán kezdjük meg. Előfizetés feltételei: Egész
évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy
óra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legcélszerűbben
postautalvánnyal eszközölhetők következő cím alatt:
A „Budapesti Hírlap" kiadóhivatalá-
nak, IV. kerület, kálap-utca 16. szám.

+ A „Pénzügyi Utmutató" című sorsolási lapra,
mely újévkor harmadik évi folyamába lép, felhívjuk külö-
nösen azon olvasóink figyelmét, a kik értékpapirokkal s
főleg sorsjegyekkel bírnak. A „Pénzügyi Utmutató"
a tő, melyet ismert nevű közgazdasági írók szerkesz-
tenek, hivatva van kizorítani azon selejtes sorsolási
lapokat melyeket egyes bankárok adnak ki azért, hogy
általuk és segélyükkel üzleti kározzványosulást maguknak
és a mely lapok ezen üzleti kározzványosulást jellegűknél
fogva nélkülözik a megbízhatóság és pártatlanság azon
mérvért, mely előfeltétele a hivatásos sajtónak és a mely
egy pénzügyi lapnál egyenesen mellőzhetlen. Ellentétben
a hivatkozott bankár-közönséggel a „Pénzügyi Utmutató"
tisztán hírlapi vállalat és ez indította a nagymélt. m. kir.
belügyminisztert arra, hogy 1888. évi 34295. sz. kör-
rendeletével a „Pénzügyi Utmutató"-t, mint „hitel-
es sorsolási lapot és teljesen megbízható szakközlönyt" hivatalosan ajánlja.
A „Pénzügyi Utmutató" rendszeren minden húzás után
jelen meg: közli a magyar, osztrák és külföldi sors-
jegyek húzásait, ugyszintén a záloglevelek, kötvények
és részvények sorsolásait mindenkor a hátralekötők, vagyis
a korábban kisorsolt, de még kifizetés végett be nem
mutatott darabok kimutatásával együtt. Tájékoztató ezik-
kei és felvilágosító közleményei a tőzse, pénzügyek és
biztosítás köréből megóvják az értékpapírbirtokost a káros-
sodástól. Szerkesztői postájában nyíltsággal és — ez a
lap főbece — üzleti érdek nélkül alapos felvilá-
gotítást ad a legkülönbözőbb kérdések iránt. Díjmentesen
vállalja az előfizető sorsjegyeinek revidálását, sőt állan-
dó nyilvántartását és kisorolását szonnan
értésíti az illetőt. Ugyanezek ingyen közvetíti a lap
kiadóhivatala a magyar értékpapírok esedékes szelvényeinek
beváltását, a kisorsolt értékpapírok beváltását vagy
kicsérélését stb. szóval ingyenesen teljesíti mind-
azon apró szolgálásokat, melyekért a közönség nem min-
dig megbízható bankárokhöz szokott fordulni. A „Pénz-
ügyi Utmutató" előfizetési ára egész évre 2 frt,

merengett; a férfiak büszkén tekintettek az ifjú papra s a
menyecsék nem sutogtak. A Klarisz szemében — ott
ült az első padban — kábitó, csábos varázs lángolt s az
ifjú pap rátekinített s olvasta az alapigét, nem azt, mit
otthon oly sok gonddal kidolgozott, egészen mást, más
helyről, szívéből: „Szerelmesem add nekem a te szíve-
det!... s aztán beszélt az önzetlen szeretetről s szíve
ugy dobogott az édes boldogságtól. — hisz Klarisz is
hallja mennyire megdicsőít a tiszta, önzetlen szerelem —
oly hangosan dobogott, hogy félt nehogy meghallják
hallgatói. S mikor egész lelkével, szíve egész érzelmével
rajzolta az egyszerű család mennyi boldogságát, boldog
megelégedését, istenítő szerelmét varázs erejével, mely
palotává varázsolja a szalmás kunyhót is... elsimítá
göndör fűrtit homlokáról. — a meghatottság gloria koszo-
rut vont homloka felé, — s aztán Klariszra nézett s
beszélt tovább; a menyből — hova szerelme ragadta —
beszélt az istennőnek, kit színről-színre látott, kit szeretett,
ki csak őt szereti, bár nem mondta soha, de ő sejtí,
tudja azt...
Elvégződött az istentisztelet; mindenki magasztalá
s ő boldog volt, meg volt hallgatva imája.

IV.
Ej van; a lemenő nap bucsu sugara már rég meg-
csókoszták a fák langy szellőben ingó lombjait s azok
egymásra borulva szeliden, édes boldogsággal sutogtak:
Jó éjt! Szelid nyári éj van, mely az ifjúságnak könyeket
ad és szerelmi álmot; ábránd, vágy, szerelem susog a
szellőben, hála imádság zeng a tiszta légben s búj
tündöklök a csillagok olvadó fényében... Az égbolt
csakhamar fekete palástot ölt s a felhőkön játszó angyal-
kák a földre tekintve örömkönyeket hullatnak; könyök
felragyog a rózsá szirmán, a fűven, a fák levelein rezgő
eső cseppben.

Egy zárt kocszi gördül tova a kövezeten, tompa
zugására viszhangzik az alvó város; s tactus ver hozza
a kocsiban ülők szíve, kik elpanaszolják, elsírják, esőkba
temetik s ismét feltámasztják szerelmüket. (Vége köv.)

félévre 1 frt. Előfizethetni legcélszerűbben postautal-
vánnyal a kiadóhivatalban, Budapest, Andrassy 84.
szám alatt.

VEGYES HIREK.

— **Kettős ünnepe volt** karácsonyban a királyi
családnak, mert ekkor jegyezte el Mária Valéria főher-
ceg kisasszonyt Ferencz Salvator főherceg. Az uralko-
dó család örömeiben összes népei osztoznak, köztük első
sorban a magyar nép, kinek földén a királykisasszony
született s kinek nyelvén először szólalt meg.

— **Zeneestélyt tartott** asztalok mellett. A nagy-
enyedi önkéntes tűoltóegylet parancsnoksága 1889. év
január 5-én, a nemzeti szálloda nagytermében gazdag és
változatos műsorral összeállított zeneestélyt rendez, emel-
ve alkalommal nevezett egylet f u v ó és v o n ó s z e n e -
k a r a, valamint énekosztálya is szerepelni fog. Magán-
dalok éneklésére a parancsnokság kitűnő erőket nyert
meg! Midőn egy év előtt tartott hasonló irányú jól
sikerültkedves estélyi ékes emléket idézzük fel a n. érdemű
közönség emlékében örömmel ajánljuk e derék egyletnek
jó nevű mulatságát, mely városunkban eddig pártatlanul
áll, az egyletért lelkesülni tudó derék közönség szíves
figyelmébe!

— **Érdekes felolvasást** tartott a helybeli iparos
ifjúsági önképző és betegsegélyező egylet által karácsony
másodnapján rendezett ünnepélyen Zattler Sándor a kolozs-
vári iparos ifjak önképző és betegsegélyező egyletének
alelnöke. „A mult teremtette a jelent s a jelen teremti
a jövőt" című felolvasást, az óvodában 130—140 iparos
hallgatta s végül zajosan megéljenezte a felolvasót, kinek
Lázár Károly elnök köszönte meg szíves készségét. — Az
iparosok teendőit vizsgáló felolvasás előtt Rakosy Károly és
után Gergely István szavaltak, Furka Mihály és Dunai Sándor
pedig egy kettős dal énekeltek köztetszés között.
Este fél 7 órakor táncestély volt az egylet dalárdája által
rendezve, mi 19 frt 70 kr jövedelmet hozott. Örömmel
gratulálunk a sikerhez s a legjobb reményeket fűzzük
ily kezdet után az egylet jövőjéhez.

— **Stanley és Emin pasa** a legújabb hírek szer-
rét nem veszett el Afrika homok sivatagain, hanem
mindkettő utban van hazafelé, vagy legfőkébb a Mahdi fog-
ságába keletül.

— **A zalathnai polgári olvasó egylet** ünnep másodnapján
jól sikerült táncvizsgálatot rendezett, melyen nemcsak a polgári fiatal-
ság, hanem a nagyszámú megjelent uri közönség is pompásan
mulatott. Jelen volt D o l o g h bányahivatali főnök családja, Kooz,
Lukacs, Spindler, Nagy, Barna urak családja. A jövedélyné mulatság
virradig tartott. Első eset, hogy az uri és polgári családok közös
mulatságon ily feltűnő számban egyesültek — vajha ne lenne utolsó.

— **A zalathnai női kaszinó** folyó hó 27-én tartott választ-
mányi gyűlésében elhatározta, hogy az évi bálját a farsang elején
tartja meg.

CSARNOK.

Alkalmos újévi ajándék.

Angolból fordította D. M.

„Még csupán egy nap" mormogott magában Croix-
Martel báró, befejezve öltözködését s kevesebb elégtül-
séggel szemlélte jól kifent bajszát, mint teszi vala bizo-
nyára, ha elméjét más gondok nem foglalják el.

„Még csupán egy rövid deczemberi nap" folytatá
szünet mulva „s pedig már minden képzeltet baltolt
kétszer végig kutattam, a rakpart kivételével. Ki lehetett
az az esztelen, ki az újévi ajándékok gondolatára bukkant?
Az én őseim bizonyára nem. arra mérget veszek. Őseim
a keresztes háborúk óta szerepelnek s azóta elég ostoba-
ságot is követtek el, de azzal mégsem gyaanusítom őket,
hogy valaha csak úgy szórták a pénzt, mikor elkerülhet-
ték." — Elbeszélésünknek a feuntiekben némileg bemu-
tatott hőse azon nem ritka emberek közé tartozott, kik-
nek az az életcéljük, hogy a lehető legtöbb élvezethez
a lehető legolcsóbb áron jussanak. Családja a legregiebbek
közé tartozott s egész a forradalomig apáról fura birto-
kában volt egyes terjedelmes uradalomnak, mely 1793-ban
kastélyostul más kezére ment át.

Jutalmul korábbi érdeméért — (bár senki sem tudta
megmondani, hogy ezek mik lehettek, ha csak a nyaktilló-
nak korai elmeneküléssel való elkerülését érdemnek be-
nem tudjuk) a jelenlegi báró apja a Bourbonok visszaál-
lításakor addig sürgölődött s kérelmezett, míg részkapott
az elszegényedett királypártiak részére engedélyezett kár-
pótlásból. Ezen összeg kamatjából; mintegy 10 ezer frank-
ból fia, ha nem is fényesen, de tekintettel gazdálkodó ter-
mészetére, elég kényelmesen meg tudott élni.

Hősünk nőlen volt, nem annyira jószántából, hanem
mivel nem tudott nézete szerint alkalmas partira szer-
teni. Káros, magas 50-ét meghaladótt férfi létere tür-
hető jó kedélyű is volt, ha valami ki nem zökkentette az
egyensúlyból, de egyuttal Harpagon óta a legismertebb
zsugorik egyike, ki az ismeretes elv szerint szorongatja
a krajczárt s a forintokra bizza, hogy megmaradásukról
gondoskodjanak.

Azon kellemetlen kényzszerűségek közt, melyeket
időről-időre törnie kellett, egyik sem volt annyira sérel-
mes érzületére nézve, mint az ő kötelezettség, hogy (az
előtte) merőben érthetetlen szokás szerint újévkor aján-
dékot osztogasson; lévén ez oly érvágás zsebében, mely
a lehető szűk korlátok közé szorított bőkezűség mellett is
kimondhatatlanul fájó érzésekkel töltötte el szívet.

Az, hogy a kapusnak 20, az ételherdő pinczérnek
2 frankot kellett ajándékképp adnia egyszer évenként, már
elég nagy tor volt szegény fejire. De ezek elenyészőleg
csekélységek voltak azon keservhez képest, melyet az üdv-
1874-ik évének utolsó napján szenvedett s csak a kik jól

ismerték lehettek képesek megérteni s kellőleg méltányolni
szorongó kedélyállapotát azon reggelen, midőn őt olva-
sóinknak bemutattuk.

Hat hó óta megismerkedett Franchimont grófnővel, egy
belga özvegygyel s ennek két leányával, kik imént tele-
pedtek meg Párizsban s hir szerint szép vagyonnal bír-
tak. A báró, ki szerette a társaságot, ha az semmijébe se
került, gyakori látogató lett a grófnő csinos lakásán s né-
mileg mint a család barátja viselkedett.

Hogy voltak-e akár az anyára, akár a lányokra nézve
további kinézései, nem vagyunk képesek eldönteni, ha
voltak, akkor számot vetett magával s mi legfőkébb annyit
mondhatunk a dologról, hogy rosszabbat is tehetett volna.

A grófné alig volt 40 éves, de fiatalabbnak látszott;
a mi illeti Berta kisasszonyt, a barnát és Luiza kisasszonyt
a szőket, mindkettő bájoló volt s e ténynek teljes tudatá-
val is bírtak. A báró hamar otthonossá vált e kedves
körben. Ha nem ebédelt náluk (s biztosra vehetjük, hogy
egyetlen meghívást sem utasított vissza, ha csak jobb
nem kínálkozott) akkor rendszeren az estét töltötte ott,
vagy operahelyükben foglalta el az egyik üres helyet.

Eddig feszélytelenül élvezte e folytonos barátságot
s az azzal járó számos előnyt, de most elérkezett az idő
pont, mikor társadalmi fogalmak szerint az elfogadott
szivességeket megfelelően kellett viszonzni; az újév
rohamosan közeledett s mint szorongással elkellett ismernie,
ajándékának ez alkalommal aránylag fényesnek kellett
lennie.

Kőbor szellemként bolyongott napról-napra, hétről-
hétre egyik áruaktárból ki a másikba, fürkészve valami
célyszerű tárgyat. Bonbon persze nem jöhetett kérdése s
valami ékszernek már csak gondolatától is borsózott a
háta. Röviden az érdemes báró kifogyott minden jó gon-
dolatból s mint utolsó mentő eszközre, a rakpartnak, az
ügyefogyottak e menedékének átkutatására határozta magát,
hová mi el fogjuk kísérni.

Már elkészült a Voltaire rakparttal s azon a ponton
volt, hogy visszatér, mikor a közeli Szajna-utczának egyik
zsibáros boltja jutott eszébe, melyet eddig még meg nem
szemlél.

Rövid keresés után ráakad a boltra s belép. — De
nehány percig tartó szemle s egy-két kérdés után arról
győződik meg, hogy baicsillagzata még mindig emelke-
dőben van s már-már visszatérésre határozta magát, midőn
szemei a bolt egyik zugában összetört porcellánedény
darabjain akadnak meg.

„Mi az?" kérdi a zsibárustól.

„Ah, monsieur, ne m'en parlez pas!" felelte a kér-
dezett személy, oly siralmas hangon, mely a fájdalomkeltő
tárgyra való további utalást eltiltani látszott.

„De mégis mi az?" ismétlé a báró.

„Hogy most mi? láthatja a báró ur, de hogy mi
volt, mig segédem le nem ejtette s izrepporrá nem törté,
arról önnök képzete sem lehet. Sohasem láttam szebb
virágtartót, valódi régi drezdai porcellán. megért pár
ezer forintot, mint egy krajczárt. Mondják, hogy valaha
a Dubarry asszonyé volt."

„Ah!" szólt a báró, szegesen nézve a törmelékha-
lomra, melyet sétatöbujával piszkált. „Aztán nem lehet
összerakni?"

„Az lehetetlenség, uram Franciaország legeszesebb
iparosa se tudna boldogulni vele."

„Megpróbálta?" kérdé a báró.

„Ugyan minek? ki venné meg az oly virágtartót,
mely egy szót van darabolva, mint Frankhon tőrkepe?"

„Mi tévő lesz ön a tört darabokkal?" kérdi Croix-
Martel báró, kinek termékeny agyában egy „szerencsés
ötlet" kezdett gyökeret verni.

„Mit tegyek? hát a szemétre dobom!" zsörtölődött
az ingerült zsibáros. „Nem ér a már semmit, tán a rongy-
szedő se hajolna le érte."

„Eladja nekem öt frankért?"

A kereskedő arca kiderült.

„Hogyne, uram, ha kívánja. De ugyan mi hasznát..."

„Ne törődjek vele," szólt a báró „az az én dolgom.

De most idefigyeljen, kívánom, hogy a következő tegye
meg: ön összepakolja e tört darabokat, ugy a mint van-
nak, jól figyeljen, tegye melléjük névjegyemet s küldje a
csomagot ma esti 9 és fél 10 óra közt Franchimont
grófnőhez, Marignon-utca 64. sz. alá. Nem kell felvinni
a lépcsőn, hanem a kapusnak kell átadni. Megértett?"

„Tökéletesen, báró ur" szólt a zsibáros beszédközben
a névjegyét szemlélve, „minden úgy lesz a mint kívánja."

„Bizhatom önben?"

„Tökéletesen, báró ur! pont fél 10-kor kézbesítve lesz."

„Vegre!" lélegzett fel Croix-Martel báró, a mint
gyorsan hazafelé tartott. „Szavamra, nagyszerű gondolat!

Öt frankért olybá tűnök fel, mintha milliómostól várható
ajándékot adtam volna. Természetesen azt fogják gondolni,
hogy a hordár utközben a földre ejtette, hisz az elyzői
mező fagyos időben mindig sikamlós s aztán megugrott,
hogy a kelleetlen kérdézősködés elől kitérjen. Mikor a
csomag megerkezik, ott leszek s mivel senki sem tudja
hol vettem, én — egész kényelemmel mennydörögthetek,
a nélkül, hogy felsüléstől tarthatnák. Colossalis szerencse.
Kedvem volna ebédre félpalack ringatót megeresztetni
örömben. Meg is teszem tereingejét!"

És meg is tette.
 Öt perczel 9 előtt a báró felrészesebb kedvben meghuzta a Marignon-utca 64. sz. alatti ház első emeleti esengettyűjét s azonnal bevezette az elfogadó terembe, hol a három hölgy már együtt ült. A grófné a kandalló mellett ülve valami himzés csodás bonyodalmaival bibelődött, míg a két leány sürgölődve rendezte a középen álló asztalon egy halmaz ezkor dobozt s más erős ujévi vonatkozású esecsebecsét: mi tisztán csak az imént érkezhettek.

„Ide nézzen báró,” szolt Berta a belépőhöz, „látja már is mennyi ajándékot kaptunk, egy szép malachit papírvágót s egy gyönyörű virágállványt az ablak elé. „Aztán ezt a felséges kártya-tartót,” szolt közbe Lujza a látogató elé tartva a kérdéses tárgyat. „Igazán elbűvölő,” szolt a báró, nagyobb csodálattal szemlélve a hölgyet, mint a kártya-tartót.

„Elég is lesz már leányaim” vágott közbe a mama, kezét szoritva a vendéggel. „Üljön ide báró a tűzhöz, Berta majd elhozza a theát.”

„Az egyik nem zárja ki a másikat” veté ellen nevéden a fiatal hölgy, Ganymédi tisztelt végezve. „Ugy tudom a báró is úgy szereti a szépet, mint mi. N'est-ce pas, Monsieur?”

„Bizonyára Nagysád, bizonyára” viszonzá a báró. „S hiszem, hogy mikor az én szerény küldeményem itt lesz, hölgyeim akkor is — ühm — ilyen kegyes elnézéssel lesznek.”

„Remélem, hogy nem valami döröcség, báró” szolt a grófné fődöleg rázva fejét.

„Oh nagysád, biztosítom, hogy esekélyeség az egész” szolt esekelő hangon, de sokat sejtető bajuszosdorintással a báró. „De mindjárt meglátják, mindjárt meggyőződhetnek.” E perczben nyílik az ajtó s belép a házmester nagy csomaggal, melyet az asztalra tesz s ezen magyarul kije. lentés után: pour Madame la Comtesse, ép oly zajtalanul vonul vissza, mint a hogy jött.

„Ugyan mi lehet?” kérdi Berta. „Add ide az ollót, Lujza.”

„Kitől is jöhet?” kérdi nővére.

„Bah különös formája van ennek a csomagnak” szolt a grófné, felkelve üléséből s az asztalhoz lépve, míg a báró letéve findzásját, készült bosszuságának kitörő kifejezést adni.

„Ime egy névjegy” kiáltott fel Berta, gyorsan fosztra le az utolsó akadályt, mely kíváncsiságának útját állotta. „A báró ur! Tudtam, hogy nem is lehet más. Szent ég mi lehet ez?”

Croix-Martel báró odapillantott a csomag tartalmára, egy perczig szoborrá dermedve, szólanul állt ott, aztán észrevétlenül kiosont a teremből s úgy futott végig az utcán, mintha puskából lötték volna ki. A mit látott — untig elég volt neki. Oh jaj! Így megy füstbe minden emberi kiszámítás. A szajna-utcai zibáros áthágta megbízatását s a széttört virágtartó minden egyes darabját nagy gondal finom papírba göngyöltte.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÜRÖK BERTALAN
 Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS.

Hirdetmény.

Tudomására kívánom hozni a nagyérdemű közönségnek, miszerint a nagyenyedi határon, a Mintás nevű dűllő végén, az ugynevezett „Hidegkút” körül fekvő, 5-6 hold területtel bíró szántó földemet **eladni** akarom.

Venni szándékozók értekezhetnek alólirottal. Nagyenyed, 1888. december 21.

2-3 DRÁGOMÁN DOMOKOS.

Sz. 1875-1888. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy Macaveni Juonutz végrehajtónak Botár Lázár és neje Toca Susana végrehajtást szenvedett elleni 100 frt tőke, ennek 1879. január 1-től járó 6% kamata 23 frt 05 kr eddigi és ezatáni költségek és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósa területéhez tartozó Bucsum-immtár községi 763. sz. telekjegyzőkönyvben A+1-17. rendszám alatt foglalt és 656 frtra becsült ingatlanok és tartozékai Bucsum-immtár községben a község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen

1889. évi január hó 26-ik napjának délelőtt 10 órakor becsáron alól a becsár 10 %-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vető köteles a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425. sz. igazságügyminiszteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

E hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen tkvi hatóság és Bucsum község előljárásnál tekinthetők meg. Az árverési költségek 3 frt 50 krban állapittatik meg.

Az elrendelt árverés a bucsumi 763. számú telekjegyzőkönyvben feljegyzendő.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóságtól. Abrudbányán, 1888. évi augusztus hó 28-án

Gelei, k. járásbíró.

Sz. 2716-1888. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság által közzétetik, hogy

Janen Nicolae és Petricelle Nicolae lui Jun és dr. Todea Absolon jobb ajánlóknak Tomus Petru Petricelu végrehajtónak Petricelle George Muskan végrehajtást szenvedett ellen 149 forint tőke s jár. behajtása végett a topánfalvi kir. járásbíróshoz tartozó Ponorel községi 80. sz. tkvben A+1-4. r. sz., 97. sz. tkvben A+1. r. sz., 411. sz. tkvben A+1, r. sz. alatt foglalt ingatlanok és tartozékai Ponorel községben a község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen

1889. évi márczius hó 14-ik napjának d. e. 10 órakor becsáron alól is a becsár 10 %-ának a bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett elfognak adatni.

Vető a vételárnak felét 15 nap alatt, más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6% kamatokkal együtt a gyulafehérvári kir. adóhivatalnál 39425. sz. I. M. letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

Ezen hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen telekkönyvi hatóság és Ponorel községi előljárásnál tekinthetők meg.

Az elrendelt árverés foganatosításával a topánfalvi kir. járásbírósa bizatik meg.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóságtól. Abrudbányán, 1888. év november 5-én.

Gelei, k. járásbíró.

Összetévesztések kikerülése végett azonban csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanánt.

Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

PESTI HIRLAP

„Képes családi lapok.”

Mint társadalmi, szépirodalmi s ismeretterjesztő hetilap eddig is megbecsülhetetlen szolgálatokat tett a magyar nemzeti közművelődésnek, ma azonban nemcsak kiváló tényezője a magyar irodalomnak, hanem nélkülözhetetlen barátja a magyar művelt családoknak. Változatos élnék s a legszigorubb kritikát is kiálló olvasmányai: a legjelesebb magyar írók tollából erednek s a külföldi irodalomból csak a színaranyat mutatják be az olvasó közönségnek. A gondos élnék szerkesztés, az izléses és díszes kiállítás, az eszme és az érzelem-nemestítő tartalom, a jó izlés, a legjelesebb külföldi lapok képei-vel versenyző művészi kivitellű képek szellemi kincsese avatják minden számát.

A „Képes Családi Lapok”
 előfizetési ára
„HÖLGYEK LAPJA”
 czimű divatmelléklettel és a külön könyvvé be-
 köthető regénymelléklettel együtt:
 Egész évre — — — 6 frt.
 Fél évre — — — 3 frt.
 Negyedévre — — — 1 frt 50 kr.
 Előfizetések legczélszerűbben postautalványon
 küldendők.

Mutatványszámokat ingyen
 és bérmentesen küld és előfizetéseket a hó bármely
 napjától elfogad a
„KÉPES CSALÁDI LAPOK”
 kiadóhivatala
 Budapest, V., Nagy-korona-utca 20. szám.
 Teljes számú példányokkal még mindig
 szolgálhatunk.

Mutatványszámok ingyen s bérmentve küldetnek

Ma a legkedveltebb és legelterjedtebb lap!

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7. sz.